

для типології реформ передусім є критерії змін, оскільки власне зміни становлять сутність кожної реформи.

Як масштабні організаційні дії, реформи неможливі без суспільної підтримки, легітимності дій, визначеної послідовності, відповідальності за результати.

Загальні (або системні) освітні реформи є наслідком і результатом політичних і соціально-економічних змін. Це тип глибоких реформ, пов'язаних зі зміною зв'язків між освітньою та суспільною системами (нова дефініція держави, децентралізація освіти, лібералізація ринку підручників та іншої навчальної літератури, пристосування системи управління освітою до нової структури держави). Такі реформи спрямовані на радикальну зміну контролю за якістю та ефективністю навчання, створення національних освітніх стандартів, модернізацію відносин між освітою та ринком праці, удосконалення систем фінансування й управління освітою.

У ході проведення загальної реформи необхідна постійна й ретельна робота з упорядкування суспільних відносин, усунення суперечностей і корекції реформаторських дій.

О.Л. Васильєв

КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД ДО ОТРИМАННЯ І КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ З ДИСЦИПЛІНИ

Пізнавальна спрямованість, інтерес, потреба пізнання – все це необхідні умови навчальної активності і діяльності. Навчальна інформація активно сприймається тоді, коли у студентів виникає необхідність в її сприйнятті. Один і той же зміст предмета однакової складності, що вивчається, може засвоюватися по-різному залежно від способу його подання, мотивів сприйняття та інтересу студентів.

При скороченні аудиторного часу актуальним є упор педагогічної діяльності на самостійну роботу студентів під керівництвом і контролем викладача. Ця робота включає підготовку до аудиторних занять і виконання відповідних завдань, роботу над окремими темами; виконання письмових контрольних робіт, підготовку до всіх видів тестових завдань, а також до заліків та іспитів. Невід'ємною частиною педагогічних технологій навчального процесу є здійснення контролю аудиторної і самостійної роботи (поточний контроль), контролю загальноосвітніх знань, якими володіє студент на даний момент (вхідний контроль), а також залишкових знань після вивчення даної дисципліни.

Підвищенню якості навчання і контролю знань також сприятиме проведення викладачем занять-консультацій у межах навчального часу. Саме на таких заняттях консультативного характеру забезпечуються дискусійні стосунки між викладачем і студентами, стимулюються процеси

вироблення нових ідей, покращується навчання студентів середніх здібностей.

Якісний процес навчання – це комплексний підхід до отримання і контролю знань з дисципліни, що включає сучасні інформаційні технології, а також дискусійний характер консультативних заходів.

Т.М. Глушенко

ОРІЄНТАЦІЯ ВИШІВ НА РИНОК ПРАЦІ ЯК ЗАПОРУКА РОЗВИТКУ ЕФЕКТИВНОЇ ЕКОНОМІКИ КРАЇНИ

Останнім часом у нашій країні недостатня увага приділяється державою орієнтації вишів на ринок праці. У країні просто «модно, престижно» вчитися у виші, а не в якомусь ПТУ, незважаючи на те, чи затребувану професію ти отримаєш. Тому головним завданням держави, навіть при явно недостатньому бюджетному фінансуванні вищої освіти, є не допускати надмірні відхилення між фактичним випуском нових фахівців і реальною потребою в них ринку праці. Збереження негативної динаміки в співвідношенні цих показників ще більш ускладнює розвиток і освіти, й економіки. Необхідно шукати і розвивати нові форми взаємодії економіки й освіти, ураховуючи при цьому позитивний досвід зарубіжних країн, і в першу чергу партнерів по Болонському процесу.

Очікування молоді на отримання гідної зайнятості і досягнення благополуччя на основі використання на практиці результатів освіти повинні бути задоволені. Витрати коштів сімей, а також часу і зусиль студента в освіті повинні бути компенсовані одержанням зайнятості з гідною оплатою праці та зміцненням соціального становища випускників. Якщо цього не відбувається протягом тривалого часу, в суспільстві неминуче зароджуються негативні реакції: зростає недовіра до інститутів влади, виявляється розчарування в самій освіті, відбувається переорієнтація на закордонні виші і програми, виникає невпевненість молодого покоління у своєму майбутньому. Навпаки, отримання гідної зайнятості на базі добротної освіти, зростаючий добробут молодих фахівців і їх сімей у результаті праці за обраною професією істотно зміцнюють суспільство, відкривають перед ним найширші перспективи сталого розвитку.

Орієнтованість на ринок праці реалізується через систематизовану взаємодію освіти й роботодавців і формалізується у вигляді критеріїв і вимог до випускників з точки зору їх поточної практичної придатності до зайнятості. Крім того, виші покликані адекватно реагувати на передбачувані зміни структури ринку праці. У цьому сенсі дані моніторингу ринку праці та прогностичні оцінки змін попиту повинні служити для них важливим орієнтиром. Сама ж здатність до адекватної реакції залежить від ступеня автономії вишів у прийнятті рішень про внесення